

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság *Budapest*en, *2008. év január hó 29. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az aljas indokból elkövetett emberölés bűntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 7.B.387/2006/32. számú ítéletét ***helybenhagyja.***

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a fegyházbüntetésbe beszámítja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 7.B.387/2006/32. számú és 2007. április 23-án kelt ítéletével a vádlottat aljas indokból elkövetett emberölés bűntette, életveszélyt okozó testi sértés bűntette és 2 rb. rablás bűntette miatt - halmazati büntetésül - 17 évi fegyházbüntetésre és 10 évre a közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította, rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.321/2006/5. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen is - az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője írásbeli beadványában és a nyilvános ülésen azt fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, mivel a tárgyalási jegyzőkönyv pontatlanul tartalmazza az igazságügyi orvosszakértő által elmondottakat a sértett sérüléseivel kapcsolatban. A kifogásolt orvosszakértői nyilatkozat cáfolja a sértett életveszélyes sérülésének keletkezési mechanizmusát, egyben gyengíti e sértett szavahihetőségét. Nem bizonyított, hogy a vádlott a lépcsőn felszaladó sértettet lerántotta és okozott ekként életveszélyes sérülést. Nem állapítható meg az életveszélyt okozó testi sértés büntette a vádlott terhére. Indítványozta igazságügyi elmeorvosszakértő kirendelését védenca szenvedélybetegsége megállapítása érdekében, amely a beszámítási képességét korlátozó tényezőként figyelembe vehető. Kétségbe vonta az igazságügyi elmeorvosszakértő véleményt is, annak a véleményének adott hangot, hogy a szenvedélybetegség egyenértékű a kábítószerfüggéssel és megalapozhatja a Btk. 24. §-ának alkalmazását. Érveinek elutasítása esetén a vádlott büntetésének enyhítésére tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlott és védői perorvoslatok alapján eljárva az ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást, az eljárási szabályokat maradéktalanul betartva folytatta le. Mindenben eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének. Valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot megvizsgált és értékelési körébe vont, részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, illetve vetett el.

A Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet a védőnek a nyilvános ülésen a tárgyalási jegyzőkönyvvel kapcsolatos kifogásával. A védőnek lehetősége volt a Be. 254. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a jegyzőkönyv elkészítésétől számított 15 napon belül, annak kiegészítését vagy kijavítását indítványozni.

A vádlott tagadó vallomásával szemben az elsőfokú bíróság a sértettnek az eljárás során mindvégig egyöntetű, életszerű vallomását fogadta el. E vallomás logikus, eseményszerű, a helyszínrre érkező rendőrtanúk vallomásaival, az igazságügyi orvosszakértői, ideg- és elmeorvos szakértői és pszichológus szakértői véleményekkel, a helyszíni szemle jegyzőkönyvben foglaltakkal alátámasztott. A vádlott élettársa, a tanú, a vádlott szomszédja - aki segített a vádlott élettársának a vádlott keresésében -, továbbá a Klub tulajdonosainak vallomása közvetett bizonyítékok, részben azonban a sértett vallomását erősítik, amint azt az elsőfokú bíróság indokolásában részletesen és irathűen fejtette ki.

A szakértői vélemények, orvos, elmeorvos, hemogenetikai vélemény megalapozott, szakszerű és a közvetlen bizonyítékot támogató objektív bizonyítékok. A legkisebb kétség sem merült fel a vélemények szakszerűsége megalapozottsága tekintetében. Az elsőfokú bíróság lelkiismeretes, körültekintő bizonyítási eljárását

mutatja, hogy az eljárása során más elmeorvosszakértői vizsgálatot is elrendelt. Az új szakvélemény a vádlott beszámítási képességével kapcsolatban szó szerint megegyezett az alapszakértői véleményben kifejtettekkel.

Az elsőfokú bíróság e szakértői vélemények alapján megalapozottan állapította meg, hogy a vádlott „emlékezetkiesése” elhárítási mechanizmus, a védekezési stratégiájának részére.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettekre tekintettel nem látott indokot újabb igazságügyi ideg- és elmeorvos szakértő kirendelésére. A játékszenvedély nem vonható a Btk. 24. §-a szerinti kóros elmeállapot körébe.

A Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás megalapozott és a felülbírálat alapját képezi.

Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége részletes, körültekintő, indokolás logikus, meggyőző és színvonalas, ezért a védelem részéről eredménnyel nem támadható.

A megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére, és törvényes a cselekmények jogi minősítése is. Egyetértett a Fővárosi Bíróság ítéletének indokolásában foglalt azon megállapítással is, hogy a sértett sérelmére elkövetett életveszélyt okozó testi sértést is aljas indok motiválta. Megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy a vádlott élet elleni bűncselekményei minősítése megközelíti a több emberen elkövetett emberölés büntetéként történő értékelhetőségét. (A sértett vallomásából kitűnően a felé közelítő vádlott úgy fogta a két kezében a zsineget, hogy igyekezett hátrálni előle, nehogy mögé kerüljön a vádlott, tartott attól, hogy megfojtja.)

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés sem alapos.

Az elsőfokú bíróság lényegében helyesen állapította meg a büntetés kiszabását befolyásoló bűnösségi körülményeket. Kétségtelen, hogy a vádlott a bűncselekmények elkövetésekor büntetlen előéletű volt, hivatásos tűzoltóként törvénytisztelő életmódot folytatott, de a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekmények konkrét tárgyi súlya kiemelkedő, amellyel arányban áll a 4 rb. cselekményt elkövető vádlott személyi társadalomra veszélyessége, ezért az elsőfokú bíróság által halmazati büntetésül kiszabott 17 évi fegyházbüntetés nem eltúlzott mértékű, annak kisebb fokú enyhítésére a Be. 371. § (2) bekezdésében foglaltak alapján törvényi lehetőség nincs. A főbüntetés és a törvényesen alkalmazott mellékbüntetés alkalmas a büntetési célok biztosítására.

A másodfokú bíróság a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt a fegyházbüntetésbe a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján beszámította.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

B u d a p e s t, 2008. év január hó 29. napján

Dr. Gyürkés Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Sándor s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 7.B.387/2006/32. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.142/2007/9. számú végzése folytán jogerős és végrehajtható!

Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő